

въ морето и морското течение ги отнася въ далечни страни, най-често въ остъ-Индия.

Французитѣ били въ възторгъ отъ това откритие. Тѣ натоварили цѣлъ корабъ съ чуднитѣ орѣхи, като се надѣвали да ги продадатъ въ Индия и спечелятъ голѣми богатства. Тѣ очаквали, че ще получатъ злато и скъпоцѣни камъни въ замѣна на донесенитѣ орѣхи. Щастливо пристигнали тѣ въ Индия, но щомъ индийцитѣ, за голѣмо свое очудване, узнали, че плодетѣ сѣ обикновени орѣхи, че на дървото, на което тѣ растатъ, си виятъ гнѣзда обикновени птици, а не грифъ, тѣ изгубили вѣра въ тѣхната чудесна изцѣлителна сила.

Тѣй като французитѣ не искали да отнесатъ съ себе си тѣзи орѣхи, то били принудени да ги продадатъ за съвсѣмъ нищожна цѣна. Отъ това врѣме и сешелскитѣ кокосови орѣхи станали не по-скъпи отъ всички други палмови плодове и всѣки матросъ, който отиде на тѣзи острови, може да си вземе, ако иска, такъвъ орѣхъ за споменъ отъ своето пѣтешествие, когато по-рано и царетѣ съ трудъ не могли да си доставятъ.

Но и сега още въ нѣкои мѣста на Индия сѣ запазили прѣдания и приказки за чудната палма, растяща на морското дъно, за чудесната цѣрителна сила на плодетѣ ѝ, за грамадната птица грифъ, носяща съ себе си за закуска слонове и други исполински животни.

